

Sygnatura akt V GC 505/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dzierżoniów, dnia 21 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Bogdan Jurgiewicz

Protokolant: Dorota Magdziarczyk

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2016 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko H. K.

o zapłatę 14 105,75 zł

I. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 14.105,75zł (czternaście tysięcy sto pięć złotych siedemdziesiąt pięć groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 1 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 3.123zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. nakazuje stronie powodowej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę 529zł tytułem uzupełnienia opłaty.

Sygnatura akt: V GC 505/15

UZASADNIENIE

(...) w W. pozwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 1 kwietnia 2015r., skierowanym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, domagała się zasądzenia od H. K. kwoty 14105,75zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. Uzasadniając roszczenie strona powodowa podała, że w listopadzie 2013r. zawarto umowę świadczenia usług faktoringowych nr (...), gdzie powódka zobowiązała się do nabywania od pozwanego przysługujących mu niewymagalnych i nieobciążonych prawami osób trzecich wierzytelności pieniężnych wynikających z zawieranych przez pozwanego umów handlowych. Z tytułu należnych prowizji faktoringowych i kar umownych strona powodowa wystawiła na rzecz pozwanego 15 dokumentów rozliczeniowych w łącznej kwocie dochodzonej pozwem, które nie zostały uregulowane. Wezwanie do zapłaty w tym zakresie także pozostało bezskuteczne. W stosunku do tak określonego roszczenia Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 8 kwietnia 2015r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (VI Nc-e 572303/15). Pozwany zaskarżył w/w nakaz wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Zarzucił, że pismem z dnia 21 stycznia 2014r. wypowiedział rzeczoną umowę, a do dnia otrzymania odpisu pozwu nie miał wiedzy o wysokości salda zadłużenia jak i naliczanych przez stronę powodową opłatach. Postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 20 maja 2015r. sprawę przekazano do rozpoznania tut. Sądowi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W listopadzie 2013r. (...) S.A. w W. zawarła z H. K., prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...), umowę o świadczenie usług faktoringowych, w ramach której zobowiązała się ona nabywać i finansować niewymagalne i nieobciążone prawami osób trzecich wierzytelności pozwanego przysługujące mu od osób trzecich z tytułu wykonywania przez niego umów handlowych. Regulamin stanowiący integralną część umowy regulował prawo każdej

ze stron do rozwiązania umowy z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia, ale nie wcześniej niż przez pierwsze 6 miesięcy od daty jej zawarcia. Wypowiedzenie pod rygorem nieważności wymagało formy pisemnej.

(Dowód: - umowa o świadczenie usług faktoringowych nr (...), k. 30-31 akt,

-Regulamin świadczenia usług faktoringowych, k. 51-62 akt,

-załączniki do umowy, k. 84-92 akt)

Umowa była przez stronę powodową realizowana.

(Dowód: - wyciąg z programu operacyjnego powódki, k. 93-94 akt)

Na podstawie wskazanej umowy strona powodowa wystawiła na rzecz pozwanego następujące dokumenty rozliczeniowe:

-tytułem prowizji za przyznanie limitu faktoringowego fakturę vat nr (...) na kwotę 3068,85zł, płatną do dnia 31.12.2013r.,

-tytułem prowizji minimalnej faktury vat na kwotę 621,15zł nr (...), płatną do dnia 30.01.2014r., nr (...) płatną do dnia 28.02.2014r., nr (...) płatną do dnia 31.03.2014r., nr (...) płatną do dnia 30.04.2014r., nr (...) płatną do dnia 31.05.2014r., nr (...) płatną do dnia 30.01.2015r., nr (...) płatną do dnia 30.12.2014r., nr (...) płatną do dnia 30.11.2014r., nr (...) płatną do dnia 30.10.2014r., nr (...) płatną do dnia 30.09.2014r., nr (...) płatną do dnia 30.08.2014r., nr (...) płatną do dnia 30.07.2014r., i nr (...) płatną do dnia 30.06.2014r.

-tytułem odnowienia limitu faktoringowego fakturę vat nr (...) na kwotę 1838,85zł, płatną do dnia 26.12.2014r.

(Dowód: - opisane faktury, k. 36-50 akt)

W styczniu 2014r. pozwany sporządził oświadczenie o wypowiedzeniu rzeczony umowy, jednak strona powodowa zapoznała się z jego treścią dopiero w toku niniejszego postępowania.

(Dowód: - oświadczenie o wypowiedzeniu umowy wraz z kserokopią dowodu nadania, k. 72-73 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Bezspornym w sprawie był fakt zawiązania stosunku cywilnoprawnego pomiędzy stronami w postaci umowy o świadczenie usług faktoringowych. Sporna okazała się zasadność domagania się przez stronę powodową zapłaty kwoty dochodzonej pozwem w świetle zarzutu pozwanego o dokonaniu wypowiedzenia umowy w styczniu 2014r. Analiza całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie dała podstawę do dokonania przez Sąd oceny, że nie udowodniono w toku postępowania okoliczności zapoznania się przez stronę powodową w 2014r. z oświadczeniem woli pozwanego o wypowiedzeniu umowy, Zgodnie z treścią art. 61 k.c. Oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Dojście oświadczenia woli do adresata to nie tylko chwila złożenia oświadczenia woli, ale również cecha konstytutywna oświadczeń woli składanych innej osobie.

Brak tego elementu oznacza zatem, że w ogóle nie doszło do złożenia oświadczenia woli i tym samym dokonania czynności prawnej w postaci wypowiedzenia (negotium non existens). W związku z tym można stwierdzić, że stworzenie przez oświadczonego stanu możliwości zapoznania się z treścią oświadczenia wyznacza sposób składania oświadczeń indywidualnie adresowanych. Związanie momentu skutecznego złożenia oświadczenia woli o wypowiedzeniu z uzyskaniem przez adresata wypowiedzenia możliwości zapoznania się z jego treścią słusznie wskazuje się jako jeden z instrumentów ochrony interesów adresata wypowiedzenia, zapewniający mu przejrzystość w odniesieniu do ingerencji w jego sferę prawną i możliwość przystosowania się do zmienionej sytuacji prawnej. W okolicznościach niniejszej sprawy pozwany przedłożył treść sporządzonego przez siebie oświadczenia o

wypowiedzeniu umowy i tylko kopię dowodu nadania pocztowego. Brak przedłożenia oryginału dowodu nadania po pierwsze uniemożliwił jednoznaczne ustalenie, że ta przesyłka faktycznie adresowana była do strony powodowej, tj. aby obie części skserowanego druku stanowiły części tego samego dokumentu nadania. Ponadto pozwany powołał okoliczność zareklamowania tej przesyłki u operatora pocztowego (k. 99 akt) jednak nie przedstawiono na tą okoliczność także żadnego dowodu. W tej sytuacji, na podstawie art. 233 k.p.c. Sąd dając wiarę stronie powodowej ocenił, że oświadczenie woli powoda nie dotarło do niej wcześniej aniżeli w toku niniejszego procesu. Niezależnie od powyższego należało zwrócić uwagę, że powołany przez pozwanego w oświadczeniu u wypowiedzeniu umowy zapis par. 25 pkt 5h dotyczył uprawnienia strony powodowej do natychmiastowego rozwiązania umowy, nie zaś uprawnienia pozwanego. Pozwany z kolei mógł rozwiązać umowę dopiero po okresie pierwszych 6 miesięcy jej obowiązywania. Jednakże Sąd zaniechał oceny czy pozwany wykazał istnienie ważnego powodu uzasadniającego rozwiązanie umowy wobec poczynienia ustaleń faktycznych przedstawionych powyżej. Ostatecznie nie złożono także wniosku o zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia ewentualnego postępowania reklamacyjnego pocztowego. W konsekwencji na podstawie umowy stron w zw. z art. 6 k.c. orzeczono jak w pkt I wyroku, Odsetki ustawowe zasądzono na podstawie art. 481 k.c. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. przyjmując, że powód wygrał niniejszy spór w całości. Pozwanego obciążono obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez stronę powodową, na które złożyła się opłata od pozwu w kwocie 706zł i koszty zastępstwa prawnego w kwocie 2417zł na podstawie par. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 z późn. zm.)